

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Број: 4/0-02-460/2012-93
Датум: 25.10.2012. године
Београд

Савет Комисије за заштиту конкуренције, на основу чл. 22. ст. 2., чл. 25. ст. 5. и чл. 74. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 51/09), чл. 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/2010) и Одлуке Савета Комисије за заштиту конкуренције о избору лица које врши овлашћење Председника Комисије број 1/0-07-715/2012-1 од 04.10.2012. године, поступајући у извршењу пресуде Управног суда 1 У.1582/12 од 25.06.2012. године и одлучујући у поновном поступку о постојању повреде конкуренције - забрањеног рестриктивног споразума у смислу одредби члана 10. Закона о заштити конкуренције, покренутом по службеној дужности против: Идее д.о.о. за унутрашњу и спољну трговину, Аутопут за Загреб 11а, Београд, које заступа директор, Александар Сератлић, преко пуномоћника, адвоката Растка Петаковића из адвокатске канцеларије Карановић&Николић, из Београда, Ресавска бр. 23, Swisslion Group д.о.о. из Новог Сада, Партизанска бр. 42, које заступа председник Управног одбора, Горан Кутрички, Концерн Swisslion-Таково д.о.о. Београд, Васка Попе бр. 4, Београд, које заступа директор Вук Рончевић, Swisslion д.о.о. Београд, Васка Попе бр. 4, Београд, које заступа директор Душанка Скоко Баљак, Компаније Таково а.д. Горњи Милановац, Радована Грковића бб, Горњи Милановац, које заступа генерални директор, Мирослав Јовичић и Таково Аграра д.о.о. Горњи Милановац - у стечају, Радована Грковића бб, Горњи Милановац, које заступа стечајни управник, Гордана Хаџић, сви изступани преко заједничког пуномоћника, адвоката Младена Аврамовића из адвокатске канцеларије Аврамовић и Партнери ОД, Сарајевска бр. 31, Београд, на 111. седници одржаној 25.10.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је одредба под тачком 1. Анекса IV/1 – Остали услови сарадње Уговора о купопродаји бр. 0038/2009, закљученог дана 09.02.2009. године, између Идеа д.о.о. Београд, као купца и продавца, Концерн Swisslion Таково д.о.о. Београд, закључен у име и за рачун зависних друштава продавца: Swisslion д.о.о. Београд, Компанија Таково а.д. Горњи Милановац и Таково Аграр д.о.о. Горњи Милановац - у стечају, који Анекс су закључили Идеа д.о.о. Београд, као купац и Swisslion д.о.о. Београд, као продавац, дана 09.02.2009. године, забрањени

рестриктивни споразум, којим је утврђена продајна цена у даљој продаји, чиме је значајно нарушена конкуренција на тржишту трговине на мало прехранбеним производима из програма: кондиторских производа привредног друштва Swisslion д.о.о. Београд, у неспецијализованим продавницама претежно прехранбене робе и друге робе широке потрошње типа самоуслуге, дисконта, супермаркета и хипермаркета (делатност 52110- неспецијализована трговина на мало, претежно храном, дуваном и пићем) на територији Републике Србије.

II УТВРЂУЈЕ СЕ да је одредба под тачком 7. Анекса IV/2 – Остали услови сарадње Уговора о купопродаји бр. 0038/2009, закљученог дана 09.02.2009. године, између Идеа д.о.о. Београд, као купца и продавца, Концерн Swisslion Таково д.о.о. Београд, закључен у име и за рачун зависних друштава продавца: Swisslion д.о.о. Београд, Компанија Таково а.д. Горњи Милановац и Таково Аграр д.о.о. Горњи Милановац - у стечају, који Анекс су закључили Идеа д.о.о. Београд као купац и Компанија Таково а.д. Горњи Милановац, као продавац, дана 09.02.2009. године, забрањени рестриктивни споразум, којим је утврђена продајна цена у даљој продаји, чиме је значајно нарушена конкуренција на тржишту трговине на мало прехранбеним производима из програма прераде воћа и повраћа и дечије хране привредног друштва Компаније Таково а.д. Горњи Милановац, у неспецијализованим продавницама претежно прехранбене робе и друге робе широке потрошње типа самоуслуге, дисконта, супермаркета и хипермаркета (делатност 52110- неспецијализована трговина на мало, претежно храном, дуваном и пићем) на територији Републике Србије.

III УТВРЂУЈЕ СЕ да је забрањени рестриктивни споразум из става I и II диспозитива решења ништав.

IV ЗАБРАЊУЈЕ СЕ свим привредним друштвима из става I диспозитива свако будуће поступање којим би се могла нарушити конкуренција, изричитим или прећутним уговарањем одредби које садрже обавезу купца на примену минималне, заштитне, фиксне и/или препоручене цене, или утврђивањем на било који други начин продајне цене производа из производног програма привредних друштава из става I диспозитива решења, у даљој продаји.

V НЕ ИЗРИЧЕ СЕ мера заштите конкуренције привредним друштвима из става I диспозитива решења за учињену повреду конкуренције из става I. диспозитива решења.

VI Ово решење се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије” и на интернет страни Комисије за заштиту конкуренције.

Образложење

Комисија за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија), дана 26.10.2009. године, примила је поднесак друштва Swisslion Group д.о.о. из Новог Сада (у даљем тексту: Swisslion Group) којим је пријављен Уговор о купопродаји бр.

0038/2009 од 09.02.2009. године (у даљем тексту: Уговор), закључен између Идее д.о.о. Београд (у даљем тексту: Идеа) као купца и продавца Концернa Swisslion Таково д.о.о. Београд (који је Уговор закључио у име и за рачун зависних друштава: Swisslion д.о.о. Београд, Компанија Таково а.д. Горњи Милановац и Таково Аграр д.о.о. Београд), заједно са анексима тог Уговора и Ценовником Swisslion Group под шифром ПЦ-24-08-09-СЛТ-КА, у примени од 24.08.2009. године (у даљем тексту: Ценовник), као забрањени споразум, са позивом на одредбе члана 71. став 5. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС”, бр. 79/2005, у даљем тексту: претходни Закон).

Такође, преко пуномоћника, адвоката из адвокатске канцеларије Карановић&Николић из Београда, Идеа је пријавила Комисији, дана 30.10.2009. године, исти Уговор као забрањени споразум, означавајући као другу уговорну страну Swisslion Group, са позивом на исте одредбе претходног Закона, које прописују да се новчана казна неће изрећи ако учесник забрањеног споразума пријави споразум Комисији пре доношења закључка о покретању поступка.

У даљем тексту образложења решења користиће се заједнички назив Swisslion за следећа друштва: Swisslion Group д.о.о. Нови Сад, Концерн Swisslion Таково д.о.о. Београд, Swisslion д.о.о. Београд, Компанија Таково а.д. Горњи Милановац и Таково Аграр д.о.о. Горњи Милановац-у стечају.

Увидом у Уговор и анексе утврђено је да су уговорне стране уговориле да продавац има обавезу да на тржишту Србије обезбеди примену јединственог ценовника, који је саставни део Уговора, а садржи најнижу малопродајну цену, као и да одређени продавци имају обавезу да обезбеде примену политике формирања малопродајних цена која подразумева утврђену формулу за израчунавање малопродајне цене у зависности од формата објеката купца.

С обзиром на то да је према члану 10. став 1. и 2. тачка 1) Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС”, бр. 51/2009, у даљем тексту: Закон), постојала основана сумња да је наведеном одредбом утврђена цена у даљој продаји, што представља забрањени споразум, закључком Председника Комисије бр. 4/0-01-422/09-1 од 12.11.2009. године покренут је поступак по службеној дужности против Идее и Swisslion Group, ради испитивања постојања повреде конкуренције у смислу наведених одредби Закона.

Поступак је покренут по Закону који је у примени у моменту покретања поступка, јер су почетком примене тог Закона (01.11.2009. године) престале да важе одредбе претходног Закона, на основу којег су странке пријавиле постојање споразума.

На основу спроведеног поступка испитивања постојања повреде конкуренције у смислу одредби члана 10. Закона донето је решење Комисије бр. 4/0-02-13/2011-45 од 23.12.2011. године, којим је Комисија утврдила постојање повреде конкуренције за коју је одредила износ мере заштите конкуренције Идеи као иницијатору одредбе предметног Уговора која се односи на обавезу продавца да на тржишту

Србије обезбеди примену уговорене политике формирања најнижих, односно заштитних малопродајних цена, у зависности од формата малопродајних објеката. Друштва Swisslion ослобођена су од обавезе плаћања мере заштите конкуренције, јер су испунила прописане услове за ослобађање од изрицања мере заштите конкуренције.

Пресудом Управног суда 1 У.1582/12 од 25.06.2012. године поништено је решење Комисије бр. 4/0-02-13/2011-45 од 23.12.2011. године.

Према наводима из образложења пресуде Управног суда, решење Комисије је поништено зато што тужени није довољно јасно и на потпун начин образложио правну природу пријаве тужиоца Идее поднете 30.10.2009. године, а са аспекта законом прописаног начина покретања поступка и то у односу на закон који важио у моменту подношења предметне пријаве – обавештења; што није правилно применио и правила посебног управног поступка у односу на предлоге који су учињени у току поступка а односе се на извођење доказа саслушањем сведока а све у циљу потпуног утврђивања чињеница ко је иницијатор; што су наводи оспореног решења у погледу ко је иницијатор међусобно противречни и што у решењу нису довољно образложени параметри на основу којих се са сигурношћу може закључити да је тужилац, с обзиром на своју економску снагу, био у прилици да иницира закључење предметног споразума будући да је Swisslion имао исте одредбе уговора и са другим купцима; што оцена преговарачке моћи тужиоца није поткрепљена конкретним показатељима економско финансијске природе којима се доказује величина тужиоца која је у конкретној ситуацији била од пресудног значаја за исход преговора о закључењу предметног уговора одбијајући при томе предлог за вештачење; што није јасно утврђена тржишна позиција и економска снага привредних субјеката укључујући и тужиоца на основу које би се могло утврдити да је баш тужилац, а не неки други назначени купац, односно продавац иницијатор и што констатација о наступању штетних последица није довољно образложена и поткрепљена економско финансијским параметрима.

Поступајући по пресуди, Савет Комисије за заштиту конкуренције је отклонио уочени недостатак у погледу правне природе пријаве Идее поднете 30.10.2009. године у односу на закон који је важио у моменту подношења предметне пријаве – обавештења.

Савет Комисије налази да су странке у поступку пријављивањем забрањеног споразума са позивом на одредбе о некажњавању у режиму важења претходног Закона стекле право да се примени материјални пропис који је важио у моменту пријављивања споразума у погледу некажњавања, консеквентно чему даље следи и да се пријављивање споразума везује за одређивање санкције, где тај други део управне ствари вуче свој корен из правног режима у време чијег важења је радња пријављена и предузета, као и да се правни учинци те радње, по начелу континуитета тока важења блажег закона, по њему и процењују. Став да се у погледу кажњавања примењују одредбе претходног Закона у чијем режиму је

пријављени забрањени споразум, утицао је на оцену осталих примедби суда које у том случају више нису релевантне.

Према подацима Агенције за привредне регистре утврђени су следећи подаци за странке у овом поступку, односно уговорне стране Уговора о купопродаји бр. 0038/2009 од 09.02.2009. године.

Идеа д.о.о. за унутрашњу и спољну трговину је друштво регистровано као друштво са ограниченом одговорношћу дана 31.03.2005. године, под бројем БД 7533, са седиштем у ул. Аутопут за Загреб 11а, Београд, чији је матични број 06423566, шифра делатности 4690 и ПИБ 100049154.

Swisslion Group је друштво регистровано као друштво са ограниченом одговорношћу дана 28.07.2005. године, под бројем БД 32888, са седиштем у ул. Партизанској 42, Нови Сад, чији је матични број 08245207, шифра делатности 4636 и ПИБ 100719468.

Концерн Swisslion -Таково је друштво регистровано као друштво са ограниченом одговорношћу дана 12.05.2005. године, под бројем БД 12958, са седиштем у ул. Васка Попе бр. 4, Београд, чији је матични број 08657700, шифра делатности 1082 и ПИБ 100721932.

Swisslion д.о.о. је друштво регистровано као друштво са ограниченом одговорношћу дана 04.04.2008. године, под бројем БД 33815, са седиштем у ул. Васка Попе бр. 4, Београд, чији је матични број 20404302, шифра делатности 1082 и ПИБ 105511020.

Компанија Таково је друштво регистровано као отворено акционарско друштво дана 13.05.2005. године, под бројем БД 12871, са седиштем у ул. Радована Грковића бб, Горњи Милановац, чији је матични број 07178107, шифра делатности 1082 и ПИБ 101152004.

Таково Аграр - у стечају је друштво регистровано као друштво са ограниченом одговорношћу дана 02.09.2008. године, под бројем БД 127345, са седиштем у ул. Радована Грковића бб, Горњи Милановац, чији је матични број 20454733, шифра делатности 1089 и ПИБ 105768179.

Увидом у изводе из Агенције за привредне регистре а применом члана 5. став 1. и 3. Закона утврђено је да су подносилац пријаве споразума, Swisslion Group и друштва на страни продавца из Уговора повезани учесници на тржишту, који се у смислу Закона сматрају једним учесником на тржишту.

Сходно одредбама члана 5. став 1. и 3. Закона о повезаним учесницима и одредбама члана 69. Закона, којима су прописани услови за ослобађање од обавезе плаћања новчаног износа мере заштите конкуренције, произлази да било који повезани учесник на тржишту може поднети пријаву споразума из члана 10. Закона, а та

пријава споразума се има сматрати пријавом споразума поднетом за све повезане учеснике на тржишту који су закључили пријављени споразум. Према томе, пријаву споразума може поднети уговорна страна али и било који члан групације као повезани учесник на тржишту са уговорном страном, због чега се правне последице пријаве споразума, тј. Уговора од стране Swisslion Group, у погледу примене одредби прописа о ослобађању од плаћања мере заштите конкуренције, односе и на све потписнике Уговора.

Увидом у јединствени ценовник Swisslion Group утврђено је да је састављен од ценовника Концерна Swisslion Таково, Компаније Таково, Swisslion д.о.о. Београд и Таково Аграр д.о.о. Београд. Увидом у „Информацију за пословне партнере Концерна Swisslion Таково”, која је објављена на интернет страници Концерна, утврђено је да је Концерн донео одлуку о интеграцији и централизацији функција маркетинга и развоја, набавке и продаје, како на домаћем тако и на ино тржишту; да ће Swisslion Group убудуће обављати послове набавке свих инпута и продаје финалних производа за сва подређена друштва у пословном систему Swisslion Group, као и да ће на снази остати сви уговорени послови за 2009. годину а купци ће отпочети пословне активности са Swisslion Group оног момента када буду спремни, те се ништа неће учинити на штету континуитета досадашње пословне сарадње.

Поднеском од 24.02.2011. године, пуномоћник Swisslion Group је обавестио Комисију да је омашком достављена предметна пријава у име овог друштва, јер је Уговор закључио Концерн Swisslion Таково д.о.о. Београд, у име и за рачун зависних друштава и то: Swisslion д.о.о. Београд, Компанија Таково а.д. Горњи Милановац и Таково Аграр д.о.о. Београд, као продавац. Поднеском од 11.03.2011. године Swisslion Group је обавестио Комисију да је Таково Аграр д.о.о. Београд променило седиште и да је ново седиште Горњи Милановац, као и да је решењем Привредног суда у Чачку, Ст. бр. 35/2010 од 23.03.2010. године отворен стечајни поступак над тим друштвом.

Имајући у виду изнето, закључком Председника Комисије бр. 4/0-02-13/11-12 од 24.03.2011. године, покренут је поступак и против: Концерна Swisslion Таково, Компаније Таково, Swisslion д.о.о. Београд и Таково Аграр д.о.о. Горњи Милановац - у стечају.

Након спроведеног испитног поступка Савет Комисије је размотрио списе предмета и то: поднету пријаву споразума и документацију достављену уз пријаву, документацију која је у току поступка прибављена од странака, поднеске о изјашњењима странака; записник о одржаној усменој расправи са изјавама саслушаних сведока, па је узимајући у обзир сву наведену документацију као и изјашњење Идеје од 28.09.2012. године на Обавештење о битним чињеницама утврђеним у поступку од 18.09.2012. године, на основу свега наведеног утврдио чињенично стање и одлучио као у диспозитиву решења, што се образлаже у даљем тексту.

Прегледом Уговора утврђено је да је предмет Уговора продајни програм: кондиторски производи, прерада воћа и поврћа, дечија храна и конзумна јаја, месо и месне прерађевине. У члану 4. Уговора прописано је да саставни део Уговора јесу ценовници продавца, који морају да садрже појединачан назив сваког производа, јединичну цену, ЕАН код, број артикала у картонском паковању, укупан број комада на палети и ознаку тежине јединичног артикла. Увидом у Ценовник Swisslion Group, достављен уз пријаву, који је саставни део Уговора, утврђено је да се односи на кондиторски програм, дечији програм и програм прераде воћа и поврћа, као и да садржи рубрику „најнижа малопродајна цена”.

Из одредби Анекса IV/1 – Остали услови сарадње предметног Уговора, од 09.02.2009. године, који је закључио Swisslion д.о.о. Београд, као продавац, утврђено је да је у тачки 1. садржана следећа обавеза продавца:

Продавац има обавезу да на тржишту Србије обезбеди примену уговорене политике формирања малопродајних цена и то:

- а) за формате ХИПЕР, најнижа малопродајна цена = ВПЦ + ПДВ;
- б) за формате СУПЕР, најнижа малопродајна цена = ВПЦ + 5% марже + ПДВ;
- в) за ОСТАЛЕ формате (мале) најнижа малопродајна цена = ВПЦ + 12% марже + ПДВ.

Из одредби Анекса IV/2 – Остали услови сарадње предметног Уговора, од 09.02.2009. године, који је закључила Компанија Таково а.д. Горњи Милановац као продавац, утврђено је да је у тачки 7. садржана следећа обавеза продавца:

Продавац има обавезу да на тржишту Србије обезбеди примену уговорене политике формирања малопродајних цена и то:

- а) за формате ХИПЕР, заштићена малопродајна цена = ВПЦ + ПДВ;
- б) за формате СУПЕР, заштићена малопродајна цена = ВПЦ + 5% марже + ПДВ;
- в) за ОСТАЛЕ формате (мале) заштићена малопродајна цена = ВПЦ + 12% марже + ПДВ.

Из изнетог садржаја Анекса предметног Уговора утврђена је одлучна чињеница да су се продавац и купац споразумели о продајној цени производа у даљој продаји, што представља споразум о утврђивању продајне цене. Према члану 10. став 1. и 2. Закона, уговори, поједине одредбе уговора, изричито или прећутни договори, усаглашене праксе, као и одлуке облика удруживања учесника на тржишту, који имају за циљ или последицу значајно ограничавање, нарушавање или спречавање конкуренције на територији Републике Србије јесу рестриктивни споразуми. Споразуми којима се непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цене или други услови трговине нарочито представљају рестриктивне споразуме. У ставу 3. је прописано да су рестриктивни споразуми забрањени и ништави, осим у случајевима изузећа од забране у складу са Законом.

Према члану 1. Уредбе о споразумима између учесника на тржишту који послују на различитим нивоима производње или дистрибуције („Службени гласник РС“, бр.

11/2010, у даљем тексту: Уредба), вертикални споразуми су дефинисани као споразуми о продаји, куповини или дистрибуцији робе и услуга између учесника на тржишту који у циљу закључења и спровођења споразума послују на различитим нивоима производње или дистрибуције. Према томе, предметни Уговор је вертикални споразум. Уколико је циљ вертикалног споразума одређивање цене, односно подела тржишта, такав споразум не може бити изузет од забране у складу са чланом 14. став 2. Закона. Тим одредбама је прописано да ни споразуми мањег значаја нису дозвољени ако за циљ имају наведено, док су у ставу 1. дефинисани споразуми мањег значаја.

Према наведеним одредбама Закона, вертикални споразуми о утврђивању продајне цене у даљој продаји припадају споразумима који према свом циљу значајно нарушавају конкуренцију и никако не користе потрошачима. Из тог разлога, без обзира на конкретне ефекте, који и не морају доћи до изражаја, тај споразум је без изузетка забрањен и ништав, што значи да повреда Закона постоји и ако споразум није примењен.

С обзиром на изнето, Савет Комисије је применом одредби члану 10. став 1. и 2. тачка 1) и став 3. Закона закључио да су одредбе из тачке 1. и 7. Анекса IV/1 и IV/2 предметног Уговора (према којима се продавац обавезао да на тржишту Србије обезбеди примену политике формирања малопродајних цена до које се долази применом утврђене формуле одређене у односу на формате објеката купца) рестриктивни споразум, којим се купцу ограничава право да слободно одређује цену производа у даљој продаји, који је забрањен и ништав.

Продавац може да одреди максималну или препоручену продајну цену, под условом да се на тај начин не омогућава утврђивање фиксних или минималних продајних цена принудом, условљавањем пословања или пружањем погодности, а у конкретном случају ти услови нису испуњени.

Одређивање продајне цене у даљој продаји може се постићи и најчешће се и постиже индиректним средствима. То је случај када се на пример, споразумом утврђује маржа купца, одређује максимални износ попушта који купац може да одобри свом купцу на прописани ниво цене; ако се давање рабата услови применом задатог нивоа цена; ако се повраћај новца уложеног у промотивне активности услови применом задатог нивоа цена или ако се везују прописане продајне цене за продајне цене конкурената. Такође, примена задатог нивоа цена може бити подстакнута претњом, застрашивањем, упозорењем, казнама, кашњењем или обуставом испоруке или раскидом уговора.

Директна или индиректна средства за утврђивање цена могу бити ефикаснија уколико се комбинују са мерама помоћу којих се јасно идентификују трговци који не поштују задати ниво цена, попут успостављања система праћења цена или обавезе трговца да пријави и извештава о оним члановима дистрибутивне мреже који одступају од стандардног нивоа цена. Оваква пракса третира се као утврђивање продајних цена у даљој продаји и не може бити изузета од забране.

Иако код хоризонталних или вертикалних рестриктивних споразума одређивање релевантног тржишта нема такав значај као што га има код осталих повреда конкуренције, у конкретном случају одређено је релевантно тржиште имајући у виду предмет уговора на који се повреда конкуренције односи и тржишта на којем су се појавили ефекти значајног нарушавања конкуренције. Релевантно тржиште је одређено на основу следећих утврђених чињеница.

Чланом 6. Закона прописано је да релевантно тржиште обухвата релевантно тржиште производа на релевантном географском тржишту. Релевантно тржиште производа представља скуп робе, односно услуга које потрошачи и други корисници сматрају заменљивим у погледу њиховог својства, уобичајене намене и цене. Релевантно географско тржиште представља територију на којој учесници на тржишту учествују у понуди или потражњи и на којој постоје исти или слични услови конкуренције, а који се битно разликују од услова конкуренције на суседним територијама. Релевантно географско тржиште се одређује на основу критеријума процене могућности одређења купаца за куповином робе или услуга у другим релевантним географским областима (супституција тражње), односно процене могућности учесника на тржишту из других географских подручја да понуде робу или услуге (супституција понуде).

У смислу наведеног, у поступку је утврђено да су за предметни поступак релевантна тржишта:

- тржиште трговине на мало производима Swisslion (прехранбени производи) у неспецијализованим продавницама претежно прехранбене робе и друге робе широке потрошње типа самоуслуге, дисконта, супермаркета и хипермаркета;
- територија Републике Србије као релевантно географско тржиште.

Према подацима Агенције за привредне регистре, Идеа је регистрована за трговину на велико и на мало, а према подацима са њене интернет странице, Идеа се бави велепродајним услугама од 1992. године, док је од 2005. године започела трговину на мало. Идеа у велепродаји има седам центара у Београду, Нишу, Лесковцу, Чачку, Новом Саду и Суботици а у малопродаји поседује 155 малопродајна објекта широм Србије. У својим продавницама свакодневно услужује више од 150.000 купаца, док преко велепродаје опслужује више од 10.000 купаца, као што су самосталне трговинске радње и угоститељски објекти широм Србије.

Производи Swisslion имају супституте према Уредби о критеријумима за одређивање релевантног тржишта, али су у конкретном случају посматрани искључиво производи Swisslion, јер су само ти производи предмет вертикалног односа уговорних страна, у којем је дошло до повреде конкуренције. Уговором прописана примена фиксне или најниже малопродајне цене забрањена је по свом циљу, као споразум који увек доводи до значајног ограничавања конкуренције, на основу чега се закључује да је предметна одредба Уговора и анекса за циљ имала значајно нарушавања конкуренције на тржишту трговине на мало производима Swisslion.

Изведени докази су потврдили да је последица предметне уговорне одредбе ограничавање избора потрошача да бирају те производе у погледу цене на тржишту трговине на мало производима из производног програма Swisslion у неспецијализованим продавницама претежно прехранбене робе и друге робе широке потрошње типа самоуслуге, дисконта, супермаркета и хипермаркета на територији Републике Србије, чиме је значајно нарушена конкуренција на том тржишту. У конкретном случају у обзир нису узети самостални трговински објекти, будући да је постојање предметне одредбе констатовано у уговорима са купцима који представљају кључне купце Swisslion, као што су велики трговински ланци. Иначе, у пословној пракси у трговини на велико је уобичајено да добављачи имају једну врсту уговора о купопродаји са тзв. малим купцима и другу са великим купцима, какви су трговински ланци.

Примена истих услова пословања у погледу ценовне политике на тржишту Републике Србије као и широка распрострањеност продајних објеката Идее широм Србије утицали су на одређивање географског тржишта у конкретном случају као тржишта Републике Србије.

Током поступка Идеа није оспоравала правну природу достављеног споразума као забрањеног рестриктивног споразума.

Разматрана су и изјашњења Swisslion Group, који износи контрадикторне наводе у погледу примене Уговора и анекса. Наиме, очигледно је да постојање Уговора и Анекса није спорно, јер је Swisslion Group и пријавио Уговор, Анексе и Ценовник, као забрањени споразум, из чега произлази да не оспорава природу Уговора.

На основу изложеног, а применом одредби члана 10. став 1. и 2 тачка 1) Закона одлучено је као у ставу I и II диспозитива овог решења.

Сходно одредбама члана 10. став 3. Закона, овим решењем као појединачним актом генерална ништавост по самом закону прецизирана је на начин да су забрањене одредбе Уговора проглашене ништавом и одлучено је као у ставу III диспозитива решења.

Одредбама члана 59. став 1. и 2. Закона прописано је да се решењем којим се утврђује повреда конкуренције, могу одредити мере које имају за циљ отклањање утврђене повреде конкуренције, односно спречавање могућности настанка исте или сличне повреде, давањем налога за предузимање одређеног понашања или забране одређеног понашања (мере понашања), из ког разлога се странкама забрањује свако будуће исто или слично понашање и одлучено је као у ставу IV диспозитива решења.

Коначно, Савет Комисије је оценио да примена члана 57. став 1. Закона који прописује да се за утврђену повреду конкуренције одређује мера заштите конкуренције, није могућа, јер су странке стекле право да им не буде изречена

казна сходно члану 71. став 5. претходног Закона. Пријава постојања забрањеног споразума учињена је у режиму важења претходног Закона у којем Комисија није била овлашћена да изриче санкције, нити су за повреду конкуренције биле предвиђене мере заштите конкуренције и одлучено је као у ставу V диспозитива решења.

Применом члана 40. став 1. Закона, одлучено је као у ставу VI диспозитива решења.

Упутство о правном средству:

Ово решење је коначно у управном поступку.

Против овог решења није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор тужбом која се подноси Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

Председавајући Савета

Иван Угрин, члан Савета